

רע"פ 3693/16 - ג'מיעאן שעבאן,שעבאן חברה למסחר עפר ובניה בע"מ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3693/16

לפני:
המבקשים:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
1. ג'מיעאן שעבאן
2. שעבאן חברה למסחר עפר ובניה בע"מ

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 20.3.2016 בעפ"ג
2117-02-16 שניתן על ידי כבוד השופטים: א' טל -
נשיא, ש' בורנשטיין ומ' ברק נבו; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשים:
עו"ד ד"ר דורע'אם סייף

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (הנשיא א' טל והשופטים ד"ר ש' בורנשטיין ו-מ' ברק נבו) בעפ"ג 2117-02-16 מיום 22.3.2016, במסגרתו התקבל חלקית ערעור המבקש 1 (להלן: המבקש) על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (השופט ה' אבו שחאדה) בת"פ 14824-12-13 מיום 20.12.2015.

2. המבקשים הורשעו, על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן, ב-106 עבירות של הוצאת חשבוניות פיקטיביות, ובעבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמכים כדין. בגין עבירות אלה, בית משפט השלום השית על המבקש

עונש של 11 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; ו-קנס בסך 50,000 ש"ח, ועל המבקשת 2 קנס בסך 100 ש"ח.

3. המבקשים ערערו על גזר הדין לבית המשפט המחוזי, אשר קיבל חלקית הערעור והפחית את עונשו של המבקש ל-9 חודשי מאסר בפועל, כאשר יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בפסק דינו, בית המשפט המחוזי עמד על כך שהערכאה הדיונית ייחסה חומרה ראויה למעשיו של המבקש, ובצד זאת התחשבה במידה מספקת בנסיבותיו האישיות, ובכללן גילו; היותו אב ל-11 ילדים; ומצבו הרפואי שלו ושל אמו. עוד הדגיש בית המשפט המחוזי כי גזר דינו של בית משפט השלום היה נכון במועד נתינתו, ורק מאחר שאחיו של המבקש נרצח לאחר מתן גזר הדין – כך שנטל הפרנסה של משפחת האח מוטל גם הוא על המבקש – יש מקום לקבל את ערעורו כמתואר לעיל.

4. בבקשה שלפניי, המבקש עותר מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, עקב הירצחו של אחיו בפיגוע לאחר מתן גזר הדין של בית משפט השלום, ונוכח חוסר תשומת הלב הנטען של בית המשפט המחוזי להשלכות הקשות של האירוע עליו ועל עשרות האנשים הסמוכים כיום על שולחנו. בהמשך לכך, המבקש טוען כי יש להיעתר לבקשתו משיקולי צדק בסיסיים, בייחוד כיוון שהתמונה השלמה באשר להשפעתן של הנסיבות המאחרות לגזר הדין מובאת בבקשה זו לראשונה. על כן, לשיטתו, מידת הדין ומידת הרחמים מחייבים הפחה בעונשו לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, לצד הפחתה בסכום הקנס שהוטל עליו. לחילופין, המבקש גורס כי בקשתו מעלה שאלה משפטיות עקרוניות ביחס למשקל שצריך לייחס לנסיבה מאוחרת לגזר הדין ויכולתה להביא להקלה שחורגת משמעותית ממתחם הענישה אותו קבעה הערכאה הדיונית, באופן המצדיק מתן רשות ערעור בפני ערכאה שלישית.

5. לאחר שעיינתי בגזר דינו של בית משפט השלום, בפסק דינו של בית המשפט המחוזי ובבקשת המבקש, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. לא שוכנעתי כי מדובר במקרה חריג המצדיק סטייה מההלכה הנוהגת, לפיה אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982)) או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). בעניינינו, המבקש לא העלה בבקשתו טענה בעלת חשיבות ציבורית כאמור וכל בקשתו עניינה בנסיבותיו הפרטניות של מקרה זה. וכן, על אף טענותיו ועם כל הצער על שאירע לאחיו, לא הועלו שיקולי צדק ייחודיים שיש בהם כדי להצדיק את קבלת בקשתו. אמנם, אחיו של המבקש נרצח על ידי מפגע לאחר שגזר בית משפט השלום את דינו, אך בית המשפט המחוזי כבר נתן דעתו בצורה מספקת לנסיבה חדשה זו, וכמפורט בפסק דינו "רק בשל הנסיבה שקרתה לאחר מתן גזר הדין [...] הקשורה במות אחיו של המנוח" קיבל את הערעור והפחית את עונשו של המבקש. זאת ועוד, טענותיו של המבקש נוגעות לחומרת העונש. הלכה היא כי טענות לעניין זה אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 8722/15 תבנאס נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (24.3.2014)); רע"פ 2275/15 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (5.5.2015) – וברי כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם מקרים. בנסיבות אלה, ונוכח היקפן וחומרתן של עבירות המבקש, איני רואה מקום לקבל את בקשת רשות הערעור והיא נדחית בזה.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, ממילא הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר מתייתרת.

ניתנה היום, ב' באייר התשע"ו (10.5.2016).

ש ו פ ט
